

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część CCXXII. — Wydana i rozesłana dnia 16. grudnia 1917.

Treść: (№ 482 i 483). 482. Rozporządzenie, tyczące się zarządzeń w sprawie zaopatrzenia ludności w obuwie. — 483. Obwieszczenie, tyczące się wyjątków od obowiązku karty zapotrzebowania na obuwie (lista wolna).

482.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 13. grudnia 1917,

tyczące się zarządzeń w sprawie zaopatrzenia
ludności w obuwie.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, uzupełniając rozporządzenie ministerjalne z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, jak następuje:

§ 1.

W spółce zakupna skóry i trzewików z ogrpor. w Wiedniu tworzy się osobny oddział dla odzieży ludowej. Zadaniem tego oddziału jest zakupowanie trzewików ludowych, obejmowanie obuwia, które spółce zostanie z urzędu na ten cel przekazane, i wydawanie tego obuwia za pośrednictwem krajowych biur odzieży. Spółka ma przytem postępować według wskazówek Ministerstwa handlu.

Przewidziany w § 6. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, zakres działania krajowych biur odzieży rozszerza się na obuwie.

Do rady przybocznej w krajowych biurach odzieży (§ 8. powołanego rozporządzenia ministerjalnego) winna powołać polityczna władza krajowa w miarę miejscowych stosunków także zastępców fabrycznego i rzemieślniczego wyrobu obuwia i handlu obuwem.

Krajowe biura odzieży mają otworzyć w potrzebnej ilości biura wydawania obuwia ludowego, nadto miejsca zbiórki i biura oddawania starych trzewików.

Następnie winny krajowe biura odzieży stworzyć odpowiednie urządzenia w tym celu, aby zapewnić wykonywanie naprawek obuwia po cenach umiarkowanych, zwłaszcza dla ludności uboższej, przy możliwie zupełnem wykorzystaniu materiału, jaki w tym względzie jest do dyspozycji. Bliższe wskazówki wyda w tym względzie Ministerstwo handlu.

Biura badania zapotrzebowania, założone w myśl § 18. powołanego rozporządzenia, winny powierzone im tamże zadania spełniać także przy obrocie obuwem.

§ 3.

Począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wolno oddawać tak nowe jak i stare obuwie samym konsumentom tylko na kartę zapotrzebowania.

Wydaje się trojakiego rodzaju karty zapotrzebowania, a mianowicie:

1. karty zapotrzebowania według wzoru *A. S.* (dodatek *A*) dla najuboższych, uprawniające do bezpłatnego lub odpłatnego poboru obuwia ludowego ze zapasów oznaczonych w karcie zapotrzebowania miejsc wydawania obuwia ludowego lub miejsc oddawania starego obuwia za wykazaniem ubóstwa i bardzo wielkiej potrzeby,

2. karty zapotrzebowania według wzoru *B. S.* (dodatek *B*), uprawniające do odpłatnego nabycia innego obuwia za wykazaniem potrzeby zakupna,

3. kartę zapotrzebowania według wzoru *C. S.* (dodatek *C*), uprawniającą do odpłatnego nabycia nowego obuwia za przedłożeniem poświadczenia co do skutecznego oddania noszonego obuwia. To poświadczenie oddania (dodatek *D*) wystawia przy odbiorze starych trzewików miejsce zbiórki dla starego obuwia właściwe według starego miejsca zamieszkania oddawcy. Dla uzyskania karty zapotrzebowania według wzoru *C. S.* na jedną parę nowego obuwia potrzeba przedłożyć poświadczenie oddania (wzór *D. S.* w dodatku *D*) jednej pary tego samego rodzaju obuwia, zdatnego jeszcze do użytku lub dającego się jeszcze naprawić.

§ 4.

Obuwie na miarę, znajdujące się już w robocie w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie wskutek zamówienia konsumenta, wolno dostawić zamawiającemu jeszcze do dnia 15. lutego 1918 bez żądania karty zapotrzebowania.

Obuwie, będące w posiadaniu zarządu wojkowego, nie podlega przepisom niniejszego rozporządzenia.

Na inne wyjątki od przepisów § 3. może pozwolić tylko Ministerstwo handlu. Wyjątki, obowiązujące dla pewnych gatunków obuwia, obwieszcza Ministerstwo handlu od czasu do czasu w osobnej liście wolnej.

§ 5.

Osobom, nie będącym konsumentami, to jest takim osobom (firmom, miejscom), które obuwie w sposób zarobkowy dalej pozbywają lub przerabiają, wolno je oddawać tylko za wystawieniem rachunku. Odpis każdego rachunku ma sprzedawca zachować i dołączyć jako dokument do wpisu w księdze towarów (§ 6.). W razie przesłania towarów pocztą, koleją lub innymi przedsiębiorstwami przewozu, należy nadto przechowywać poświadczenia nadania i mieć je w pogotowiu dla okazania ich do wglądu organom kontrolnym.

Do oddawania starych trzewików mają zastosowanie osobne postanowienia § 8

§ 6.

Kto w sposób zarobkowy wyrabia, pozbywa lub przerabia obuwie, podlegające obowiązkowi karty zapotrzebowania, ten winien prowadzić osobną księgę towarów z numerowanemi bieżącymi stronami, z której muszą być widoczne: stan zapasów według rodzaju i ilości z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego, przyrost w ciągu miesiąca, źródło poboru i stan z końcem miesiąca.

Przy każdym oddaniu osobom, nie będącym konsumentami (§ 5.) obuwia, podlegającego obowiązkowi karty zapotrzebowania, należy w księdze towarów zanotować ponadto imię i nazwisko (firmę) oraz miejsce zamieszkania nabywcy, a jeżeli wysyłkę skuteczną do miejsc poza Austrią, pozwolenie Ministerstwa handlu (rozporządzenie ministerialne z dnia 3. listopada 1917. Dz. u. p. Nr. 437).

§ 7.

Odpłatne nabywanie wszelkiego obuwia noszonego jest dozwolone tylko jeszcze:

1. oddziałowi odzieży ludowej w spółce dla nabywania skóry i obuwia z ogr. por. w Wiedniu,
2. miejscom zbiórki starego obuwia (§ 2.),
3. osobom (firmom lub miejscom) osobno upoważnionym w myśl § 9. niniejszego rozporządzenia do zakupowania starego obuwia,

4. samym konsumentom, a to:

- a) z zapasów miejsc oddawania starych trzewików (§ 2.) na kartę zapotrzebowania według wzoru *A. S.* (§ 3., l. 1),
- b) z zapasów handlarzy starym obuwem na kartę zapotrzebowania według wzoru *B. S.* (§ 3., l. 2).

Każdy inny rodzaj nabywania za zapłatą noszonego obuwia jest zabroniony.

§ 8.

Odpłatne pozbywanie noszonego obuwia jest tylko jeszcze dozwolone:

1. oddziałowi odzieży ludowej w spółce zakupna skóry i obuwia z ogr. por. w Wiedniu na rzecz krajowych biur odzieży, a na rzecz innych miejsc tylko za zezwoleniem Ministerstwa handlu,

2. miejscom wydawania starego obuwia (§ 2.) na kartę zapotrzebowania według wzoru *A. S.* (§ 3., l. 1) bezpośrednio do rąk samych konsumentów,

3. osobom (firmom), uprawnionym bdo za zezwolenia kowego handlu starem obuwem tylko na rzecz miejsc oznaczonych w § 7. pod l. 1 i 2 lub na kartę zapotrzebowania według wzoru *B. S.* (§ 3., l. 2) bezpośrednio do rąk samych konsumentów,

4. wszystkim innym osobom lub miejscom tylko
- a) na rzecz miejsc zbiórki starego obuwia (§ 2.) lub .
 - b) na rzecz osób lub miejsc, upoważnionych w myśl § 9. do zakupu starego obuwia.

Wszelki inny rodzaj odpłatnego pozbywania noszonego obuwia jest zabroniony.

§ 9.

Zakupno noszonego obuwia dla dalszego pozbywania lub przerabiania zależy od uzyskania osobnego pozwolenia na skupowanie starego obuwia; do jego wystawiania jest powołana ta władza polityczna pierwszej instancji, na której obszarze administracyjnym ma być wykonywaną działalność skupowania.

Pozwolenia na skupowanie nie wolno wystawiać na dłuższy okres czasu, niż każdym razem na trzy miesiące, i wolno je wystawiać tylko dla okręgu władzy wygotowującej. Po upływie każdorazowego okresu ważności może władza wystawiająca pozwalać od przypadku do przypadku na trzechmiesięczne przedłużenie.

W pozwoleniu na skupowania może być przepisane, że oddawanie starego obuwia nabytego przez skupowanie może nastąpić tylko na rzecz pewnych oznaczonych osób lub miejsc.

§ 10.

Zresztą winny mieć odpowiednie zastosowanie do obrotu obuwiem postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p.

Nr. 383, wraz z przepisami o ewentualnym przymsie oferowania starego obuwia i wraz z postanowieniami karnymi.

W miejsce postanowień § 13, ustęp 2. i 3. powołanego rozporządzenia obowiązują dla przesyłania i przewozu obuwia do miejsc poza Austrią postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 437.

Obuwie, przekazane z urzędu krajowym biurom odzieży lub objęte przez nie do zawiadywania, należy oznaczyć w obrocie wyraźnie jako „towar odzieży ludowej“ lub literami „V. B.“. Bezprawne używanie tego oznaczenia lub tej nazwy jest zabronione.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jak długo w obrębie administracyjnym jednej z politycznych władz krajowych przewidziane w niniejszym rozporządzeniu urzędnicy nie zaczęły jeszcze funkcjonować, winna polityczna władza krajowa oznaczyć i publicznie obwieścić te miejsca, które zostały przez nią upoważnione do zezwalania w razie bardzo wielkiej potrzeby na oddawania samym konsumentom towarów, podlegających obowiązkowi karty zapotrzebowania, i do wystawiania odnośnych pozwoleń, zastępujących przewidziane w § 3. niniejszego rozporządzenia karty zapotrzebowania.

Wieser wlr.

Dodatek A.

A. S.

Wpisane do przeglądu

A. S. pod Nr.....

Patrz na stronę odwrotną!

Karta zapotrzebowania A. S.

dla najuboższych, uprawniająca do odpłatnego lub bezpłatnego poboru
jednej pary obuwia ludowego

ze zapasów podanych poniżej **miejsce wydania obuwia ludowego lub miejsce oddania starego obuwia** za wykazaniem **ubóstwa i bardzo wielkiej potrzeby.**

(§ 3., l. 1, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 482.)

Imię i nazwisko

stan i adres mieszkania starającego się

potrzebuje dla

imię i nazwisko członka rodziny

(aż do 18. roku życia należy podać także wiek)

Podanie gatunku:

a) z podeszwą skórzaną

b) z podeszwą drewnianą lub z inną podeszwą zastępczą

c) z podeszwą skórzaną albo z podeszwą zastępczą

to, czy obuwie męskie, damskie czy dziecięce

Niniejszem potwierdza się ubóstwo i bardzo wielką potrzebę.

Na podstawie tej karty zapotrzebowania wolno pobrać towar **tylko** w miejscach wydawania obuwia ludowego Nr. w

(stare obuwie tylko w miejscach oddania starego obuwia Nr. w

Przez kartę zapotrzebowania nie nabywa się **prawa żądania** dostarczenia towaru.

Pieczęć wystawiającego biura
badania zapotrzebowania:

Miejscowość

Data

Własnoręczny podpis tego, komu wygotowanie zlecono:

.....

Przy wypełnianiu tego druku należy dokładnie przestrzegać poniższych uwag!

1. Ta karta zapotrzebowania jest niepozbywalnym dokumentem publicznym.
2. Uzyskanie tej karty jest potrzebne do odpłatnego lub bezpłatnego nabycia obuwia ludowego z zapasów:

- a) miejsc wydawania obuwia ludowego,
- b) miejsc oddawania starego obuwia,
- c) przedsiębiorstw dobroczynnych, którym przydzielono obuwie ludowe do bezpłatnego oddawania.

Obuwia, które nie jest oznaczone jako „obuwie ludowe“ lub literami „V. B.“, nie wolno oddawać na tę kartę zapotrzebowania.

3. Miejscom sprzedaży zabrania się wydawania obuwia innego gatunku, a nie tego, który wyraźnie wymieniono w karcie zapotrzebowania; nie wolno też wydać na tę kartę zapotrzebowania więcej niż jedną parę obuwia.

4. Karta zapotrzebowania jest tylko wtedy ważną, jeżeli jest datowaną i zaopatrzoną w pieczęć przez wystawiające ją biuro badania zapotrzebowania i jeżeli jest podpisana ręką tego, komu wygotowanie zlecono.

5. Biuro sprzedaży musi odrzucić kartę zapotrzebowania:

- a) jeżeli druku nie wypełniono w zupełności,
- b) jeżeli karta nie jest datowana, nie jest zaopatrzona w pieczęć wygotowującego ją biura badania zapotrzebowania, albo nie jest podpisana przez tego, komu wygotowanie jej zlecono,
- c) jeżeli wpisy w druku są w jakikolwiek sposób zmienione,
- d) jeżeli upłynął już czasokres ważności.

6. Ważność karty zapotrzebowania gaśnie z upływem 30. dnia od dnia wygotowania. Nieużyte karty zapotrzebowania można zwrócić do biura wygotowania także po upływie czasokresu ich ważności dla sprostowania karty osobowej.

7. Za zagubione karty zapotrzebowania nie wystawia się kart zastępczych.

8. Za każde przeniesienie lub użycie tej karty zapotrzebowania dla innej osoby, a nie tej, na której nazwisko jest wystawioną, jakoteż za wszelkie inne nadużycie — o ile nie ma nastąpić ściganie karno-sądowe — będzie karała władza polityczna pierwszej instancji w myśl § 42. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, grzywnami do 20.000 K albo aresztem do sześciu miesięcy. Karty te można orzec także obok siebie Ponadto można wypowiedzieć przepadnięcie towarów bezprawnie pobranych.

Dodatek B.

B. S.

Wpisane do przeglądu

B. S. pod Nr.....

Patrz na stronę odwrotną!

Karta zapotrzebowania B. S.

uprawniająca do odpłatnego nabycia **jednej** pary obuwia (z wyjątkiem obuwia ludowego), podlegającego obowiązkowi karty zapotrzebowania, za wykazaniem potrzeby nabycia.

(§ 3., l. 2, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 482.)

Imię i nazwisko

stan i adres mieszkania starającego się

potrzebuje dla

imię i nazwisko członka rodziny

(aż do 18. roku życia należy podać także wiek)

Podanie gatunku:

a) buty, jakoto buty do jazdy konnej itp.

b) trzewiki do wyjścia, do pracy itp.

c) trzewiki salonowe

d) trzewiki domowe, pantofle

e) trzewiki z podeszwą drewnianą lub z inną podeszwą zastępczą

f) sandały z podeszwą drewnianą lub z inną podeszwą zastępczą

a to, czy obuwiu męskie, damskie, czy dziecinne

Niniejszem potwierdza się potrzebę zakupną i złożenie należności za wygotowanie, ustanowionej przez krajowe biuro odzieży na zasadzie § 20., ust. 2, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, w kwocie ... h. Pobrane należności za wygotowanie obraca się na cele odzieży ludowej.

Pobór towarów na podstawie tej karty zapotrzebowania nie jest ograniczonym w obrębie Austrii.

Przez kartę zapotrzebowania **nie** nabywa się **prawa żądania** dostarczenia towarów.

Miejscowość

Data

Własnoręczny podpis tego, komu wygotowanie zlecono:

.....

Pieczęć wystawiającego biura
badania zapotrzebowania:

Przy wypełnianiu tego druku należy dokładnie przestrzegać poniższych uwag!

1. Ta karta zapotrzebowania jest niepozbywalnym dokumentem publicznym.
2. Uzyskanie tej karty jest potrzebne do odpłatnego nabycia obuwia, podlegającego obowiązkowi karty zapotrzebowania, z wyjątkiem obuwia ludowego.

Trzewików, oznaczonych jako „obuwie ludowe“ lub literami „V. B.“, nie wolno oddawać na tę kartę zapotrzebowania.

3. Sprzedawcom zabrania się oddawania obuwia innego gatunku, a nie tego, który wyraźnie wymieniono w karcie zapotrzebowania; nie wolno też wydawać na tę kartę zapotrzebowania więcej niż jedną parę obuwia.

4. Karta zapotrzebowania jest tylko wtedy ważną, jeżeli jest datowaną i zaopatrzoną w pieczęć przez wystawiające ją biuro badania zapotrzebowania i jeżeli jest podpisana ręką tego, komu wygotowanie zlecono.

5. Biuro sprzedaży musi odrzucić kartę zapotrzebowania:

- a) jeżeli druku nie wypełniono w zupełności,
- b) jeżeli karta nie jest datowana, nie jest zaopatrzona w pieczęć wygotowującego ją biura badania zapotrzebowania, albo nie jest podpisana przez tego, komu wygotowanie jej zlecono,
- c) jeżeli wpisy w druku są w jakikolwiek sposób zmienione,
- d) jeżeli upłynął już czasokres ważności.

6. Ważność karty zapotrzebowania gaśnie z upływem 30. dnia od dnia wygotowania. Nieużyte karty zapotrzebowania można zwrócić do biura wygotowania także po upływie czasokresu ich ważności dla sprostowania karty osobowej.

7. Za zagubione karty zapotrzebowania nie wystawia się kart zastępczych.

8. Za każde przeniesienie lub użycie tej karty zapotrzebowania dla innej osoby, a nie tej, na której nazwisko jest wystawioną, jakoteż za wszelkie inne nadużycie — o ile nie ma nastąpić ścisanie karno-sądowe — będzie karała władza polityczna pierwszej instancji w myśl § 42. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, grzywnami do 20.000 K albo aresztem do sześciu miesięcy. Karty te można orzec także obok siebie. Ponadto można wypowiedzieć przepadnięcie towarów bezprawnie pobranych.

Dodatek C.

C. S.Wpisane do przeglądu
C. S. pod Nr.

Patrz na stronę odwrotną!

Karta zapotrzebowania C. S.

uprawniająca do odpłatnego nabycia **jednej** pary nowych trzewików (z wyjątkiem obuwia ludowego) za złożeniem karty oddania, to jest za wykazaniem odpłatnego lub bezpłatnego odstawienia jednej pary takich samych noszonych trzewików, zdatnych jeszcze do użytku lub do naprawy.

(§ 3., l. 3, rozporządzenia ministerjalnego z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 482.)

Imię i nazwisko
 stan i adres mieszkania starającego się
 potrzebuje dla
 imię i nazwisko członka rodziny
 (aż do 18. roku życia należy podać także wiek)

Podanie gatunku:

a) buty, jakoto buty do jazdy konnej itp.
 b) trzewiki do wyjścia, do pracy itp.
 c) trzewiki salonowe
 d) trzewiki domowe, pantofle
 e) trzewiki z podeszwą drewnianą lub z inną podeszwą zastępczą
 f) sandały z podeszwą drewnianą lub inną podeszwą zastępczą
 a to, czy obuwie męskie, damskie, czy dziecięce

Niniejszem potwierdza się złożenie opiewającej na to samo nazwisko karty oddania, poświadczającej odstawienie jednej pary takich samych noszonych trzewików, oraz złożenie należności za wygotowanie, ustanowionej przez krajowe biuro odzieży na zasadzie § 20., ust. 2, rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, w kwocie lt. Pobrane należności za wygotowanie obraca się na cele odzieży ludowej.

Pobór towarów na podstawie tej karty zapotrzebowania nie jest ograniczony w obrębie Austrii.

Przez kartę zapotrzebowania nie nabywa się prawa żądania dostarczenia towaru.

Miejscowość

Data

Własnoręczny podpis tego, komu wygotowanie zlecono:
.....Pieczęć wystawiającego biura
badania zapotrzebowania:

Ważne tylko do 191... włącznie.

20

Przy wypełnianiu tego druku należy dokładnie przestrzegać poniższych uwag!

1. Ta karta zapotrzebowania jest niepozbywalnym dokumentem publicznym.
2. Obuwia, oznaczonego jako „obuwie ludowe“ lub literami „V. B.“ nie wolno oddawać na tę kartę zapotrzebowania.
3. Sprzedawcom zabrania się oddawania obuwia innego gatunku, a nie tego, który wyraźnie wymieniono w karcie zapotrzebowania; nie wolno też wydawać na tę kartę zapotrzebowania więcej niż jedną parę obuwia.
4. Karta zapotrzebowania jest tylko wtedy ważną, jeżeli jest datowaną i zaopatrzoną w pieczęć przez wystawiające ją biuro badania zapotrzebowania i jeżeli jest podpisana ręką tego, komu wygotowanie zlecono.
5. Biuro sprzedaży musi odrzucić kartę zapotrzebowania:
 - a) jeżeli druku nie wypełniono w zupełności,
 - b) jeżeli karta nie jest datowana, nie jest zaopatrzona w pieczęć wygotowującego ją biura badania zapotrzebowania, albo nie jest podpisana przez tego, komu wygotowanie jej zlecono,
 - c) jeżeli wpisy w druku są w jakikolwiek sposób zmienione.
 - d) jeżeli upłynął już czasokres ważności.
6. Ważność karty zapotrzebowania gaśnie z upływem 30. dnia od dnia wygotowania. Nieużyte karty zapotrzebowania można zwrócić do biura wygotowania także po upływie czasokresu ich ważności dla sprostowania karty osobowej.
7. Za zagubione karty zapotrzebowania nie wystawia się kart zastępczych.
8. Za każde przeniesienie lub użycie tej karty zapotrzebowania dla innej osoby, a nie tej, na której nazwisko jest wystawioną, jakoteż za wszelkie inne nadużycie — o ile nie ma nastąpić ściganie karno-sądowe — będzie karała władza polityczna pierwszej instancji w myśl § 42. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383, grzywnami do 20.000 K albo aresztem do sześciu miesięcy. Kary te można orzec także obok siebie. Ponadto można wypowiedzieć przepadnięcie towarów bezprawnie pobranych.

Dodatek D.

D. S.

Wpisane do przeglądu

D. S. pod Nr.

Patrz na stronę odwrotną!

Karta oddania D. S. na jedną parę trzewików.

(§ 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 482.)

Niniejszym poświadczam się, że

imię i nazwisko

stan i adres mieszkania

odstawił.. $\frac{\text{odpłatnie}}{\text{bezpłatnie}}$ *) do podpisanego poniżej biura zbiórki starej odzieży oznaczone poniżej trzewiki noszone1. przez $\frac{\text{niego}}{\text{nią}}$

2. przez (imię i nazwisko członka rodziny)

(do 18. roku życia należy podać wiek)

nadające się jeszcze do użytku, względnie do naprawy, a to:

podanie gatunku:

a) buty, jakoto buty do jazdy konnej itp.

b) trzewiki do wyjścia, trzewiki do pracy itp.

c) trzewiki salonowe

d) trzewiki domowe, pantofle

e) trzewiki z drewnianą podeszwą lub z inną podeszwą zastępującą

f) sandały z drewnianą podeszwą lub z inną podeszwą zastępującą

a to czy męskie, damskie lub dziecięce

(miejscowość)

(data)

Pieczęć biura zbiórki starej odzieży:

Własnoręczny podpis tego, komu wygotowanie zlecono:

*) Słowo nieodpowiednie należy skreślić.

Przy wypełnianiu tego druku należy dokładnie przestrzegać poniższych uwag!

1. Osobom, nie mieszkającym stale w obrębie odnośnego biura zbiórki starego obuwia, nie wolno wygotowywać kart oddania, o ile krajowe biuro odzieży nie pozwoli na specjalne wyjątki.

2. Dla każdej odstawionej pary obuwia należy wystawić osobną kartę oddania.

3. Za złożeniem karty oddania (opiewającej na jedną parę obuwia, zdatnego jeszcze do użytku lub do naprawy) zostanie wygotowaną dla wymienionej w niej osoby ze strony biur badania zapotrzebowania, właściwych według stałego jej miejsca zamieszkania, bez badania potrzeby zakupna karta zapotrzebowania według wzoru *C. S.*, opiewająca na jedną parę takiego samego nowego obuwia.

Obuwie z nieznacznym uszkodzeniem górnej części, dającym się naprawić zeszytciem lub nałożeniem średnio wielkich łątek, uważa się za zdatne do naprawy, chociażby obok tego wymagało jeszcze nowej podeszwy lub nieznacznej naprawy spodu. Trzewiki, którym potrzeba nowych kapek, nie uważa się za zdatne do naprawy.

Jeżeli oddaje się trzewiki męskie lub damskie, to na żądanie wystawi się zamiast karty zapotrzebowania na takie same trzewiki, kartę zapotrzebowania na trzewiki dziecinne, tak samo wystawi się w razie odstawienia trzewików męskich kartę zapotrzebowania na trzewiki damskie.

Kart zapotrzebowania (wzór *A. S.*), opiewających na „obuwie ludowe“, lub kart zapotrzebowania według wzoru *B. S.*, nie wolno wystawiać za złożeniem tej karty oddania. Co do liczby wystawić się mających za złożeniem kart oddania kart zapotrzebowania według wzoru *C. S.* jest związane biuro badania zapotrzebowania przepisami ograniczającymi, wydanymi przez krajowe biuro odzieży na podstawie § 37., ust. 3., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. września 1917, Dz. u. p. Nr. 383.

4. Karta oddania jest niepozbywalnym dokumentem publicznym i opiewa na imię i nazwisko.

Do ważności karty oddania potrzeba:

- a) należytego wypełnienia druku;
- b) położenia daty wygotowania i pieczęci biura zbiórki starego obuwia;
- c) własnoręcznego podpisu tego, komu wygotowanie zlecono.

5. Ważność karty oddania nie jest ograniczoną pod względem czasu.

6. Za zagubione karty oddania nie wystawia się kart zastępczych.

7. Za każde przeniesienie lub użycie tej karty oddania dla innej osoby, a nie tej, na której nazwisko jest wystawioną, jakoteż za wszelkie inne nadużycie — o ile nie ma nastąpić ściganie karno-sądowe — będzie karała władza polityczna I. instancyi w myśl § 42. powołanego powyżej rozporządzenia ministeryalnego grzywnami do 20.000 K lub aresztem do sześciu miesięcy. Karty te można orzec także obok siebie. Ponadto można wypowiedzieć przepadnięcie towarów, bezprawnie pobranych.

483.**Obwieszczenie Ministra handlu
z dnia 13. grudnia 1917,**

tyczące się wyjątków od obowiązku karty zapotrzebowania na obuwie (lista wolna).

§ 1.

Na zasadzie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 482, w sprawie zarządzeń dla zaopatrzenia ludności w obuwie, wyłącza się oznaczone poniżej rodzaje obuwia aż do dalszego zarządzenia od obowiązku karty zapotrzebowania.

Lista wolna.

Obuwie, zrobione w całości z drzewa,
sandaly i pantofle z drewnianymi podeszwami,
o ile nie mają żadnych części składowych ze skóry,
obuwie z plecionki słomianej,
kałosze,
„kalessel“ i trzewiki dla małych dzieci,
trzewiki kąpielowe.

Wieser wr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24. także w roku 1918, w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim.

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 10 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz do kładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za K 5:04	Rocznik 1867 za K 4:80	Rocznik 1885 za K 4:32	Rocznik 1903 za K 10:80
" 1850 " " 12:60	" 1868 " " 4:80	" 1886 " " 5:52	" 1904 " " 6:—
" 1851 " " 3:12	" 1869 " " 7:20	" 1887 " " 6:—	" 1905 " " 7:20
" 1852 " " 6:24	" 1870 " " 3:36	" 1888 " " 10:08	" 1906 " " 14:40
" 1853 " " 7:56	" 1871 " " 4:80	" 1889 " " 7:20	" 1907 " " 15:60
" 1854 " " 10:08	" 1872 " " 7:68	" 1890 " " 6:48	" 1908 " " 10:80
" 1855 " " 5:64	" 1873 " " 7:92	" 1891 " " 7:20	" 1909 " " 10:20
" 1856 " " 5:88	" 1874 " " 5:52	" 1892 " " 12:—	" 1910 " " 10:08
" 1857 " " 6:84	" 1875 " " 4:80	" 1893 " " 7:20	" 1911 " " 8:40
" 1858 " " 5:76	" 1876 " " 3:60	" 1894 " " 7:20	" 1912 " " 15:—
" 1859 " " 4:80	" 1877 " " 2:40	" 1895 " " 8:40	" 1913 " " 11:40
" 1860 " " 4:08	" 1878 " " 5:52	" 1896 " " 8:40	" 1914 " " 18:—
" 1861 " " 3:60	" 1879 " " 5:52	" 1897 " " 18:—	" 1915 " " 14:04
" 1862 " " 3:36	" 1880 " " 5:28	" 1898 " " 7:20	" 1916 " " 15:24
" 1863 " " 3:36	" 1881 " " 5:28	" 1899 " " 12:—	" 1917 " " 18:34
" 1864 " " 3:36	" 1882 " " 7:20	" 1900 " " 8:40	
" 1865 " " 4:80	" 1883 " " 6:—	" 1901 " " 7:20	
" 1866 " " 5:28	" 1884 " " 6:—	" 1902 " " 9:—	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysługują opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusz = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.